

Förenade målen C-392/04 och C-422/04

**i-21 Germany GmbH och
Arcor AG & Co. KG, tidigare
ISIS Multimedia Net GmbH & Co. KG**

mot

Förbundsrepubliken Tyskland

(beslut att begära förhandsavgörande
från Bundesverwaltungsgericht)

”Teletjänster — Direktiv 97/13/EG — Artikel 11.1 — Avgifter och kostnader för
individuella tillstånd — Artikel 10 EG — Gemenskapsrättens företräde —
Rättssäkerhet — Lagakraftvunna förvaltningsbeslut”

Förslag till avgörande av generaladvokat D. Ruiz-Jarabo Colomer föredraget
den 16 mars 2006 I - 8562
Domstolens dom (stora avdelningen) av den 19 september 2006 I - 8591

Sammanfattning av domen

1. *Tillnärmning av lagstiftning — Telekommunikationssektorn
(Artikel 11.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/13/EG)*

2. *Medlemsstater — Skyldigheter — Skyldigheten om lojalt samarbete*
 (Artikel 10 EG och artikel 11.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/13)

1. Artikel 11.1 i direktiv 97/13 om gemensamma ramar för allmän auktorisation och individuella tillstånd på teletjänstområdet utgör hinder för att tillämpa en avgift som tas ut för individuella tillstånd och som beräknas med beaktande av regleringsmyndighetens allmänna administrativa kostnader för hanteringen av tillstånden under en period av 30 år.

inte stå i fullständig proportion till arbete som utförs, vilket uttryckligen krävs enligt artikel 11.1 i direktiv 97/13.

(se punkterna 28, 29, 32, 33, 39 och 42 samt punkt 1 i domslutet)

Det följer av denna bestämmelses ordalydelse att de avgifter som medlemsstaterna tar ut av företag som har individuella tillstånd är avsedda att endast täcka administrativa kostnader som har samband med hanteringen av de nämnda tillstånden. Även om det är riktigt att begreppet administrativa kostnader är tillräckligt vidsträckt för att täcka "allmänna" administrativa kostnader, skall dessa emellertid enbart avse de fyra aktiviteter som uttryckligen nämns i artikel 11.1 i direktiv 97/13. Avgiften skall dessutom stå i proportion till det utförda arbetet och offentliggöras på ett lämpligt och tillräckligt specificerat sätt, så att informationen är lätt tillgänglig. Beräkningen av allmänna avgifter för en period av 30 år innebär emellertid en uppskattning av kostnader som kan uppkomma i framtiden och som per definition inte motsvarar kostnader som verkligen uppkommit. I avsaknad av ett system för omprövning av den begärda avgiften kan dess belopp

2. Det krävs inte enligt gemenskapsrätten att en förvaltningsmyndighet i princip omprövar ett förvaltningsbeslut som blivit definitivt på grund av att en rimlig frist för att överklaga löpt ut eller på grund av att rättsmedlen uttömts. Genom att säkerställa att denna princip iakttas kan det förhindras att förvaltningsbeslut som medför rättsverkningar kan komma att ifrågasättas ett obegränsat antal gånger. Denna princip kan emellertid i vissa fall begränsas. Ett förvaltningsorgan som fattat ett förvaltningsbeslut skall, enligt samarbetsprincipen i artikel 10 EG, ompröva detta beslut och eventuellt även återkalla det om följande fyra villkor är uppfyllda. Förvaltningsorganet har enligt nationell rätt behörighet att ändra beslutet. Beslu-

tet i fråga har blivit definitivt som en följd av en dom från en nationell domstol som avgör målet i sista instans. Nämnad dom grundar sig, med hänsyn till rättspraxis från domstolen som meddelats efter denna dom, på en felaktig tolkning av gemenskapsrätten som gjorts utan att domstolen erhållit en begäran om förhandsavgörande i enlighet med föreskrifterna i artikel 234 tredje stycket EG. Den berörda parten vände sig till ett förvaltningsorgan så snart han fått kännedom om denna rättspraxis. Det är härvid av betydelse att företaget har uttömt alla rättsmedel som stod det till buds.

Enligt likvärdighetsprincipen krävs för övrigt att alla regler avseende överklagande, inklusive de föreskrivna tidsfristerna, skall tillämpas på samma sätt på överklaganden som grundar sig på ett åsidosättande av gemenskapsrätten och på överklaganden som grundar sig på ett åsidosättande av nationell rätt. Av detta följer att om det i de nationella regler som är tillämpliga på överklaganden föreskrivs en skyldighet att återkalla ett förvaltningsbeslut som är rättsstridigt enligt nationell rätt, även om beslutet

har vunnit laga kraft, när det skulle vara "helt oacceptabelt" att stå fast vid detta beslut, måste samma skyldighet att återkalla beslutet föreligga under likvärdiga omständigheter för ett förvaltningsbeslut som är oförenligt med gemenskapsrätten.

Det åligger den nationella domstolen att mot bakgrund av det ovannämnda, enligt artikel 10 EG, jämförd med artikel 11.1 i direktiv 97/13, pröva om en lagstiftning som är uppenbart oförenlig med gemenskapsrätten, såsom den lagstiftning som ligger till grund för avgiftsbesluten som är i fråga i målen vid den nationella domstolen, är uppenbart rättsstridig i den mening som avses i den nationella rätten i fråga. Om så är fallet skall den domstolen säkerställa att rättsstridigheten ges de verkningar som föreskrivs i nationell rätt vad avser återkallelse av dessa beslut.

(se punkterna 51–53, 62, 63 och 69–72 samt punkt 2 i domslutet)